

BOG

SOLHAVEN (/BOEGER/SOLHAVEN)

Af Beinir Bergsson (/forfattere/beinir-bergsson) (2022)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-)

BASIS%3A135318744&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/solhaven) for at anmelde

Færøske Beinir Bergsson har skrevet en hamrende flot, følsom digtsamling om kærlighed til slægten, naturen og andre mænd.

ANMELDELSE

12 jan.23

(/users/frederik-scholer)

Af Frederik Schøler (/users/frederik-scholer)

Skribent

Færøske Beinir Bergsson har skrevet en hamrende flot, følsom digtsamling om kærlighed til slægten, naturen og andre mænd.

Har man hørt om *Solhaven*, har man også hørt, at det er Færøernes første queer-digtsamling. Det er synd og skam og uretfærdigt reducerende. *Solhaven* er så meget mere end det, en fin og forførende skildring af elskov, natur, planter, vind og vejr. Gribende smukt, aldrig lummert besynges solhaven, hvor fortælleren kan finde fred og skønhed.

*"Ved du
din bedstemor stablede selv solhaven
gik dérop på Vørdurfelli
med en slæde og samlede stenene
hun havde brug for et sted
når hun ikke orkede mere"*

Det er det, jeg mener med fint. Den stille modsætningsfyldte konstatering, der så lavmælt fortæller om en kvinde, der slæber sten på fjeldet, fordi hun ikke *orke* mere. Den udtalte respekt eller ligefrem ærefrygt for den seje kvinde. Her er der en arv at løfte og ære. En familiestolthed og måske udtryk for noget, der har rod i en folkesjæl?

At fokusere på *Solhaven* og insistere på at den er vigtig, fordi den er den første queer-digtsamling kortslutter alt dette. *Solhaven* er ikke et oprør mod eller et brud med "den mest konservative folkegruppe i rigsfællesskabet", som færingerne i forbindelse med deres nylige valg er blevet kaldt på national radio. Det er en digtsamling, der insisterer på, at kærligheden har plads i den færøske kultur. Både kærligheden til den barske natur og dens mirakler, kærlighed til slægten og også den kødlige kærlighed.

*"Du lader fingerspidserne
glide langsomt langs ryggen
mens min navle
kysser din
op og ned
omkring
rundt
rejser hårene sig
bryder gennem sveden
følger dig betingelsesløst"*

I *Solhaven* er der meget sex af den intime slags med lette berøringer, hvor de elskende har kærlige fornemmelser af og for hinanden. Det er ikke pik, patter og sekreter. Det er ikke brølende hedonistisk begær og promiskuitet. Det er elskov, og det er dejligt – og som i det citerede digt kan de elskende lige så vel være en mand og en kvinde, to kvinder eller to mænd. Det er egentlig ikke det afgørende. Kærligheden er afgørende, og nogle gange finder den sted mellem to mænd.

På den måde er *Solhaven* for mig at se ikke queer. Om noget er den en insisteren på ikke at være noget særligt, et udtryk for at homoseksualitet er naturligt og kærlighed ligesom heteroseksualitet. Hverken værre eller bedre, men utrolig smuk, når den er ægte.

*"håndfladerne
gynger på min mave
mens du kysser mig
på brystkassen
kilder mig
med dit skæg"*

BOGDETALJER

Færøerne - færøsk litteratur